

Кущ осінньої калини
Паленіє у вікні.
Біла нитка павутини
Пропливає вдалині.

А під нею сині-сині
Ріки, наче неземні.
У ясному безгомінні
Світ лежить, немов у сні.

Я люблю такі хвилини,
І до сліз близькі мені
Ці зворушливі картини,
Ці останні теплі дні.
На душі — ані хмарини.
Гарно в рідній стороні.
Кущ осінньої калини
Паленіє у вікні.
